

N:o 56.

Af Herr P. Engman: Om tillägg till 1 kap. 2 § Rättegångsbalken angående ersättning till nämndemän.

Enligt nu gällande lagbestämmelser äro ordinarie nämndemän berättigade att som ersättning för sina besvär och tidspillan med att bevista ordinarie ting, som hållas som bekant är dels 2:ne dels 3:ne gånger om året, dels ock der den nya förordningen om tätare tings hållande på många ställen numera tillämpad sammanträder Härads-rätten en gång i månaden, att njuta så kallade tings-gästnings penningar samt ersättning för genom nya strafflagens införande nämnden frångångna bötesandelar af statsmedel, och har jag af egen fjortonårig erfarenhet mig bekant, att dessa ersättningar tillsammans uppgå årligen till omkring 5 kronor, i sanning en ringa löneförmån. Dessutom hafva enligt Kongl. brefven af den 27 Juni 1791 och den 7 December 1796 nämndemän åtnjutit frihet från utgörande af krono- och hållskjuts, men deremot icke från reservskjuts, hvilken senare dock alltid varit och är mera betungande, derföre att den reservskjutsskyldige alltid måste vara beredd att skjutsa vid första bud och för sådant ändamål måste hålla hästar och folk hemma vid gården, hvaremot den hållskjutsskyldige får sina en gång för alla bestämda dygn om året, då han kan infinna sig för hållskjutsens utgörande och är sedan fri, intill dess hans tur eller dygn nästa gång infaller. Emellertid hafva de komiterade, som haft i uppdrag utredande af skjutstungan, föreslagit, att den nämndemän förut i vissa fall förunnade skjutsfrihet hädanefter skall upphöra, om, som jag har anledning

hoppas skjutsen kommer vid innevarande riksdag att ordnas på annat sätt än hittills varit fallet.

Emotseende den invändningen, att den nämndemän åliggande tjänstgöringen vid ordinarie och urtima tingen är så ringa, att någon annan ersättning därför ej bör dessa tilläggas än den som är förenad med det medborgerliga förtroendet att vara nämndeman, men om så vore händelsen, skulle ej så täta ombyten som nu förekomma, och att kostnaderna och besväret med nämndemansbestyret ej äro så ringa, vill jag med ett par exempel från mitt valdistrikt visa. Der finnas nämndemän, som hafva 10 mil och derutöfver till tingsstaden, uti andra län ännu längre. Jag vill visa hvad det för en sådan kostar hvarje år att vara nämndeman efter ganska låg beräkning: skjuts efter en häst för bevistande af 2:ne ordinarie ting 10 mil fram och åter gör 40 mil, bevistande af 2:ne tings avslutningar lika väglängd gör också 40 mil. Antag legan till 1 krona 60 öre milen, gör

detta för 80 mil	128 kronor,
8 resedagar efter 3 kronor pr dag	24 “
24 dagar för bevistande af lagtima och urtima ting om året	
å 3 kronor	72 “

så gör detta tillsammans 224 kronor,

som mången nämndeman måste årligen uppoffra åtminstone i 2:ne år; men låtom oss antaga endast fjerdelen af denna summa, då väl de flesta nämndemän inom riket torde i medeltal hafva endast 2 $\frac{1}{2}$ mil till tingsstaden, och äfven slippa uppoffra så många dagar vid tingen, så blir summan ändock minst 56 kronor mot en ersättning af högst 5 kronor årligen.

Då städerna löna sine bisittare i rådstufvurätterna, samt då efter nu gällande Kongl. förordningen af den 19 Juni 1872 äfven andre än hemmansegare kunna till nämndemän väljas, hvilka icke åtnjuta någon skjutsfrihet, som dessutom torde komma att upphöra äfven för de nämndemän, som äro hemmansegare, vågar jag vördsamt föreslå, det Riksdagen för sin del beslutar ett tillägg till 2 § 1 kap. Rättegångsbalken af ungefär följande lydelse:

att nämndeman må erhålla ersättning för bevistandet af lagtima och urtima tings sammanträden med minst tre kronor om dagen såväl för bevistandet af tingen som under resan

fram och åter jemte skjutsersättning efter en häst, då väglängden öfverstiger $\frac{3}{10}$ mil från nämndemannens hemvist, att utgå af valdistriktet eller kommunen, der den valde är boende.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 25 Januari 1878.

P. Engman.

N:o 57.

Af Herr Jonas Jonasson i Rassebygd: Derom att protokollsutdrag, innefattande föreläggande för förmyndare att aflemna redovisning, måtte befrias från stämplat paper.

Kongl. förordningen angående tillsyn å förmyndares förvaltning af omyndigs egendom, af den 24 September 1861, ålägger uti 4 § förmyndare att för hvart år afsluta räkning öfver allt det han har om händer, med uppgift af den säkerhet, hvaremot den omyndiges reda penningar utsatte äro, och att vid början af följande år ingifva denna räkning jemte ett utdrag derur till gode männen; detta utdrag skall, försedt med gode männens intyg att förmyndareräkning aflemnad blifvit, af förmyndaren ingifvas, i stad till rättens ordförande eller den, som å rättens vägnar handlingen emottaga bör före den 1 September, och å landet till domhafvanden före eller senast å första rättegångsdagen året näst efter det, då räkningen